

□ متون مهم نشر فارسی

کشف‌المحجوب (سال تألیف حدود ۳۴۰ هجری) مؤلف: ابویعقوب سگزی.
ترجمه‌ی تفسیر طبری: اصل تفسیر از محمد جریر طبری به نام «جامع‌البیان فی تفسیر القرآن» به زبان عربی است که به امر منصور بن نوح سامانی به وسیله‌ی علمای ماوراءالنهر ترجمه شده است. به تصحیح حبیب یغمایی.

ترجمه‌ی تاریخ طبری: در سال ۳۵۶ ه. ابوعلی محمد بن محمد البلعمی به امر منصور بن نوح سامانی آن را از عربی به زبان فارسی ترجمه کرد. به تصحیح ملک‌الشعراى بهار، به کوشش محمد پروین گنابادی. تهران، ۱۳۵۳ ش.

الابنیه عن حقایق الأدویه: در زمان سامانیان به وسیله‌ی ابو منصور موفق هروی به نثر ساده نوشته شده است. به تصحیح محجوبی اردکانی چاپ دانشگاه (مفردات طب).
دانشنامه‌ی علایی: نوشته‌ی ابوعلی سینا، که آن را بر حسب خواهش علاءالدوله کاکویه حاکم اصفهان نوشت (قرن پنجم هجری) به تصحیح سید احمد خراسانی. تهران. (طبیعیات، الهیات و منطق).

کشف‌المحجوب: تألیف ابوالحسن علی بن عثمان هجویری غزنوی (متوفی به سال ۴۷۰ ه.) (عرفانی) در بیان عقاید و شرح احوال صوفیه. به تصحیح: و. ژوکوفسکی و با مقدمه‌ی دکتر قاسم انصاری انتشارات طهوری، ۱۳۵۶.

اسرار التوحید (فی مقامات شیخ ابوسعید ابوالخیر)، مؤلف محمد بن منور نوه‌ی ابوسعید ابوالخیر است. به تصحیح دکتر ذبیح‌الله صفا، انتشارات امیرکبیر، تهران، چاپ دوم، ۱۳۴۸ ش. و نیز به تصحیح دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی، انتشارات آگاه.

کیمیای سعادت: تألیف حجة الاسلام ابو حامد محمد غزالی (متوفی ۵۰۵ ه.) در دو

مجلد به تصحیح حسین خدیو جم، ۱۳۶۲.

کشف الاسرار و عُدَّة الأبرار (تفسیر قرآن): تألیف رشیدالدین میبدی در قرن ششم هجری به اهتمام علی اصغر حکمت، تهران.

روض الجنان و روح الجنان (تفسیر قرآن): تألیف امام ابوالفتوح حسین بن علی رازی در قرن ششم هجری به تصحیح استاد فقید شعرانی.

تذکره الاولیاء: تألیف شیخ فریدالدین عطار در شرح حال ۹۶ تن از مشایخ صوفیه به تصحیح دکتر محمد استعلامی، انتشارات زوار، تهران، چاپ جدید ۱۳۶۰.

قابوس نامه: تألیف عنصرالمعالی کیکاووس بن اسکندر بن وشمگیر در قرن پنجم هجری به تصحیح دکتر غلامحسین یوسفی بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران.

سیاست نامه (سیرالملوک): تألیف خواجه نظام الملک (قرن پنجم هجری) به اهتمام هیوبرت دارک. چاپ بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران.

مناقب العارفین، شمس الدین احمد افلاکی عارفی. به تصحیح تحسین یازجی، چاپ آنقره، سال ۱۹۵۹ م. چاپ تهران، دنیای کتاب، سال ۱۳۶۰.

نصیحة الملوک، تألیف امام محمد غزالی (اول قرن ششم هجری) به تصحیح استاد جلال همایی، تهران.

سفرنامه ناصر خسرو، به تصحیح دکتر محمد دبیرسیاقی، انجمن آثار ملی، تهران.

کلیله و دمنه، ترجمه ی ابوالمعالی نصرالله بن عبدالحمید منشی (اواسط قرن ششم هـ.) با تصحیح و توضیح مجتبی مینوی تهرانی. انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۴۳ ش.

چهار مقاله، تألیف نظامی عروضی، سال تألیف ۵۵۱ هجری با تصحیح و توضیحات دکتر محمد معین، تهران.

مقامات حمیدی، تألیف قاضی حمیدالدین ابوبکر بلخی (متوفی ۵۵۹ هـ.) به سعی و توضیح سیدعلی اکبر ابرقویی. تهران. چاپ جدید آن به اهتمام دکتر رضا انزابی نژاد نشر یافته است.

مرزبان نامه، تحریر و ترجمه ی سعدالدین وراوینی (اوایل قرن هفتم) به تصحیح

محمد قزوینی. تهران، ۱۳۱۷ ش. با توضیح و شرح مفصل به اهتمام دکتر خلیل خطیب رهبر در سال ۱۳۶۳ تجدید چاپ شده است.

التوسل الی التوسل، تألیف بهاءالدین محمد به تصحیح احمد بهمنیار، تهران. المعجم فی معاییر اشعار العجم (قرن هفتم)، تألیف شمس قیس رازی در فنون شعری و عروض و قافیه و بدیع است. با مقدمه‌ی علامه محمد قزوینی و تصحیح مدرّس رضوی، انتشارات زوّار.

مرصاد العباد (قرن هفتم) تألیف شیخ نجم‌الدین کبری. این کتاب در تصوّف و اخلاق و سیر و سلوک است. به تصحیح دکتر امین ریاحی، تهران.

اخلاق ناصری (قرن هفتم)، تألیف خواجه نصیرالدین طوسی در اخلاق است. به تصحیح مجتبی مینوی و علیرضا حیدری، تهران، انتشارات خوارزمی.

اخلاق جلالی (قرن دهم)، تألیف جلال‌الدین دوانی در اخلاق.

اخلاق محسنی (قرن دهم)، تألیف ملاحسین کاشفی واعظ در اخلاق است شامل ۴۰

باب.

بهارستان جامی، با مقدمه‌ی محمد طباطبایی، تهران، ۱۳۱۱ ش.

منشآت قائم مقام فراهانی (قرن دوازدهم).

آثار مهمّ نظم فارسی

شاهنامه فردوسی، به تصحیح دکتر محمد دبیرسیاقی، چاپ علمی.

گرشاسب‌نامه، به تصحیح و توضیح استاد فقید حبیب یغمایی، تهران، ۱۳۱۷ ش.

دیوان فرخی سیستانی، به تصحیح دکتر محمد دبیرسیاقی، چاپ زوّار، ۱۳۶۳.

دیوان عنصری، به کوشش محمد دبیرسیاقی و از انتشارات سنایی، چاپ دوم،

۱۳۶۳ ش.

دیوان منوچهری، به تصحیح دکتر محمد دبیرسیاقی، تهران، زوّار.

دیوان قطران تبریزی، به تصحیح مرحوم محمد نجوانی، از انتشارات ققنوس،

تهران، ۱۳۶۲.

ویس و رامین، به تصحیح و توضیح دکتر محمدجعفر محجوب، تهران.
دیوان ناصر خسرو، به تصحیح مجتبی مینوی، دکتر مهدی محقق، از انتشارات دانشگاه
تهران.

دیوان مسعود سعد، به تصحیح و مقدمه‌ی استاد فقید رشید یاسمی، تهران،
۱۳۱۸ش.

رباعیات خیام، به تصحیح و مقدمه‌ی محمدعلی فروغی، تهران، ۱۳۲۱ ش.
دیوان مختاری غزنوی، به تصحیح و تعلیق و توضیحات استاد فقید جلال همایی،
بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران.

دیوان ادیب صابر، به تصحیح و توضیح استاد محمدعلی ناصح، تهران.
دیوان سیدحسن غزنوی، به تصحیح سیدمحمدتقی مدرس رضوی، انتشارات اساطیر،
چاپ دوم، ۱۳۶۳.

دیوان انوری، به اهتمام محمدتقی مدرس رضوی، از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر
کتاب (دو جلد)، تهران، ۱۳۴۰-۱۳۳۷.

دیوان جمال‌الدین اصفهانی، به تصحیح وحید دستگردی، تهران.
دیوان ظهیر فاریابی، به تصحیح محمدتقی بینش، کتاب‌فروشی باستان، مشهد.
خمسه‌ی نظامی، (۱) مخزن الاسرار (۲) خسرو و شیرین (۳) لیلی و مجنون (۴) هفت پیکر
(۵) اسکندرنامه) به تصحیح وحید دستگردی، تهران.

دیوان قوامی رازی، به تصحیح محدث ارموی، تهران.
ترانه‌های باباطاهر عریان، به تصحیح وحید دستگردی.

دیوان سنایی، به تصحیح استاد محمدتقی مدرس رضوی، تهران، ۱۳۲۹ ش.
حديقة الحقیقه سنایی غزنوی، به تصحیح محمدتقی مدرس رضوی، تهران، ۱۳۲۹ ش.
دیوان عطار، به تصحیح دکتر تقی تفضلی، تهران.

منطق الطیر عطار، به تصحیح دکتر محمدجواد مشکور، کتاب‌فروشی تهران،
تهران.

دیوان خاقانی شروانی، به کوشش دکتر ضیاءالدین سجادی، تهران، ۱۳۲۸ ش.

دیوان کمال‌الدین اسمعیل (قرن هفتم هجری)، به تصحیح دکتر حسین بحرالعلومی، تهران.

مثنوی معنوی، اثر جلال‌الدین محمد مولوی بلخی (قرن هفتم)، به تصحیح رینولد نیکلسون، لیدن ۱۹۲۹-۱۹۲۵ م. چاپ اخیر مثنوی به همت دکتر پورجوادی به انضمام کشف‌الایات.

کلیات شمس تبریزی، به تصحیح بدیع‌الزمان فروزانفر، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۳۶ ش.

دیوان عراقی، قرن هفتم هجری به تصحیح سعید نفیسی.
کلیات سعدی، (گلستان؛ مرحوم فروغی، بوستان؛ دکتر غلامحسین یوسفی، غزلیات به تصحیح حبیب یغمایی)، چاپ تهران.

گلشن راز، شیخ محمود شبستری، به تصحیح دکتر جواد نوربخش، انتشارات خانقاه صفی‌علی شاه.

دیوان اوحدی مراغه‌ای، به تصحیح سعید نفیسی.
دیوان خواجوی کرمانی، (قرن هفتم هجری) با مقدمه و تصحیح احمد سهیلی خوانساری.

دیوان ابن‌یمین فریومدی (قرن هشتم)، به تصحیح و مقدمه‌ی سعید نفیسی، تهران، ۱۳۱۸ ش.

کلیات عبیدزاکانی (قرن هشتم)، به اهتمام پرویز اتابکی، کتاب‌فروشی زوآر، تهران.

دیوان سلمان ساوجی (قرن هشتم)، با مقدمه‌ی تقی تفضلی به اهتمام منصور مشفق، بنگاه مطبوعاتی صفی‌علی شاه، تهران، ۱۳۳۶.

دیوان حافظ (قرن هشتم)، به اهتمام محمد قزوینی و قاسم غنی، از انتشارات زوآر، تهران، ۱۳۲۰ ش.

دیوان جامی (قرن نهم)، با تصحیح و مقدمه‌ی مرتضی مدرس گیلانی، از انتشارات کتاب‌فروشی سعدی، ۱۳۶۱.

- دیوان شاه نعمت‌الله ولی (قرن نهم)، دکتر جواد نوربخش.
- دیوان وحشی بافقی (قرن دهم)، به تصحیح دکتر حسین نخعی.
- دیوان محتشم کاشانی (قرن دهم)، به کوشش مهرعلی گرگانی، کتاب‌فروشی محمودی، تهران، ۱۳۴۴ ش.
- دیوان عرفی شیرازی (قرن دهم)، به کوشش جواهری (وجدی) از انتشارات کتابخانه‌ی سنایی، ۱۳۵۷.
- دیوان کلیم کاشانی (قرن یازدهم)، به تصحیح پرتو بیضایی، خیام، تهران، ۱۳۳۶ ش.
- کلیات شیخ بهایی (قرن یازدهم)، به کوشش جواهری، کتاب‌فروشی سنایی، تهران.
- دیوان صائب تبریزی (قرن یازدهم)، با مقدمه‌ی استاد امیری فیروزکوهی و کوشش بیژن ترقی.
- دیوان نظیری نیشابوری (قرن یازدهم)، مقابله‌ی تصحیح و تنظیم مظاهر مصفا، تهران، ۱۳۴۰.
- دیوان هاتف اصفهانی (قرن دوازدهم)، به تصحیح وحید دستگردی.
- دیوان قآنی (قرن سیزدهم)، با مقدمه‌ی دکتر محمدجعفر محجوب، امیرکبیر، تهران.
- و نیز (دیوان قآنی، کتاب‌فروشی معرفت، شیراز، چاپ سنگی)
- دیوان فروغی بسطامی (قرن سیزدهم)، به تصحیح دکتر حسین نخعی.
- دیوان سروش اصفهانی (قرن سیزدهم)، مقدمه‌ی جلال همایی به اهتمام محمدجعفر محجوب.
- دیوان ادیب‌الممالک فراهانی (قرن سیزدهم)، وحید دستگردی، ارمغان، تهران، ۱۳۱۲ ش.
- دیوان پروین اعتصامی: با مقدمه‌ی ملک‌الشعراى بهار به اهتمام ابوالفتح اعتصامی.
- دیوان ملک‌الشعراى بهار: (در دو جلد) (قرن چهاردهم)، تهران.
- کلیات دیوان شهریار: به تصحیح استاد شهریار، تهران.

□ فهرست کتب مهم تاریخی

تاریخ بخارا، تألیف ابوبکر محمد بن جعفر النرشخی (۳۴۸-۲۸۶ هـ). ترجمه‌ی ابونصر احمد بن محمد بن نصر القبادی، تلخیص محمد بن زفر بن عمر، تصحیح مدرّس رضوی، تهران، توس.

تاریخ بیهق، تألیف ابوالحسن علی بن زید بیهقی معروف به ابن فندق، با تصحیح و تعلیقات احمد بهمنیار، تهران، ۱۳۱۷ ش.

تاریخ سیستان، تألیف در حدود ۷۲۵-۴۴۵ به تصحیح ملک الشعراى بهار، تهران، ۱۳۱۴ ش.

تاریخ طبرستان، تألیف بهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار کاتب، به تصحیح عباس اقبال در دو جلد، تهران، ۱۳۲۰ ش.

تاریخ گزیده، تألیف حمد الله بن ابی بکر بن احمد بن نصر مستوفی قزوینی، به تصحیح دکتر عبدالحسین نوابی، تهران، ۱۳۳۹-۱۳۳۶ ش.

تاریخ گیلان و دیلمستان، تألیف میرظهیرالدین بن سید نصیرالدین مرعشی به سعی و اهتمام ه.ل. رابینو، رشت، ۱۳۳۰ ش.

چهار مقاله، تألیف احمد بن عمر بن علی نظامی عروضی سمرقندی به سعی و اهتمام و تصحیح علامه قزوینی به سال ۱۳۲۷ با تصحیح مجدد و شرح لغات به کوشش دکتر محمد معین، ۱۳۳۳ ش.

تاریخ جهانگشای جوینی، تألیف علاء الدین عظاملک جوینی به سعی و اهتمام و تصحیح، به انضمام حواشی و فهارس، علامه قزوینی، شامل سه جلد در تاریخ چنگیز و اعقاب اوتاکویک خان چاپ لیدن سنه ۱۳۲۹ هـ.

تاریخ بناکتی (روضه اولی الالباب فی معرفه التواریخ والانساب)، به کوشش دکتر جعفر شعار، تهران، ۱۳۴۸.

ترجمه‌ی تاریخ یمینی، به انضمام خاتمه‌ی یمینی یا حوادث ایام (درسال ۶۰۳ هـ). ترجمه‌ی ابوالشرف ناصح بن ظفر جرفادقانی (= گلپایگانی) به اهتمام دکتر جعفر شعار، بنگاه

- ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۴۵ ش.
- تاریخ گردیزی (زین الاخبار)، ابوسعید گردیزی، با مقدمه و تصحیح عبدالحی حبیبی از انتشارات بنیاد فرهنگ ایران.
- حبیب السیر فی اخبار افراد البشر، تألیف غیاث الدین خواندمیر، چهار مجلد، کتاب فروشی خیام، تهران، ۱۳۳۳ ش.
- دستورالوزراء، غیاث الدین خواندمیر، به تصحیح سعید نفیسی، تهران، ۱۳۱۷ ش.
- فارسنامه، ابن البلخی به اهتمام گی استرنج و رینولد نیکلسون، کمبریج، ۱۹۲۱ م.
- مجله التواریخ و القصص، مؤلف مجهول، تصحیح ملک الشعراى بهار، کتاب فروشی کلاله‌ی خاور، تهران، ۱۳۱۸ ش.
- نزهة القلوب، حمدالله بن ابی بکر مستوفی به کوشش دکتر محمد دبیر سیاقی، کتاب فروشی طهوری، تهران، ۱۳۳۶ ش.
- نفثة المصدر، شهاب الدین محمد خرندزی زیدری نسوی، توضیح و تصحیح دکتر امیرحسین یزدگردی، انتشارات وزارت آموزش و پرورش، تهران، ۱۳۴۳ ش.
- تاریخ یزد، جعفرین محمد جعفری به اهتمام ایرج افشار.
- آثار الوزراء، سیف الدین حاجی بن نظام عقیلی، به تصحیح و تعلیق میرجلال الدین حسینی ارموی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۳۷ ش.
- تاریخ آل مظفر، تألیف محمود کتبی، به تصحیح دکتر عبدالحسین نوابی، تهران، ۱۳۳۵ ش.
- تاریخ سلجوقیان کرمان، تألیف محمد بن ابراهیم به اهتمام هوتسما، لیدن ۱۸۸۶ م. (طبع جدید این کتاب به نام تاریخ کرمان، سلجوقیان و غز در کرمان به اهتمام دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی، تهران، ۱۳۴۳ ش.)
- تاریخ عصر حافظ، (تاریخ فارس و مضافات) تألیف دکتر قاسم غنی، تهران، ۱۳۲۱ ش.
- جامع التواریخ، تألیف رشید الدین فضل الله همدانی طبیب در دو جلد (جلد اول، تاریخ عمومی، جلد دوم در فتوحات مغول) به تصحیح بهمن کریمی، تهران، ۱۳۳۸ ش.
- تاریخ نگارستان، تألیف احمد بن عبدالغفار قزوینی، چاپ سنگی، بمبئی، ۱۲۹۵ ق.

سَمَطُ العُلَى للحضرة العليا، تأليف ناصرالدین منشی کرمانی به تصحیح عباس اقبال، تهران، ۱۳۲۸ ش.

ظفرنامه، شرف‌الدین علی یزدی به اهتمام محمد عباسی در دو جلد، تهران، ۱۳۳۶ق.
عالم آرای عباسی، تألیف اسکندر بیک منشی با مقدمه و فهرس، ایرج افشار در دو جلد، چاپ تهران، ۱۳۳۵-۱۳۳۴ ش.

فارسنامه ناصری، حاج میرزا حسن فسایی، تهران، چاپ سنگی، ۱۳۱۳ ش.
مطلع السعدین و مجمع البحرين، عبدالرزاق سمرقندی، به تصحیح محمدشفیع، لاهور، دو جلد، ۱۳۶۸-۱۳۶۰ ه.ق.

منتخب التواریخ معینی، منسوب به معین‌الدین نطنزی به تصحیح زان‌اوبن، تهران، ۱۳۳۶ ش.

مجمل فصیحی خوافی، به تصحیح فرخ خراسانی در دو جلد، مشهد.
روضه الصفا (در هفت جلد)، شش جلد آن را محمدبن خاوندشاه معروف به (میرخواند متوفی ۹۰۳ هجری) در تاریخ اسلام و ایران و مغول و تیموریان نوشته و جلد هفتم را نوه‌اش خواندمیر نوشته است.

زبدة التواریخ، تألیف خواجه نورالدین لطف‌الله معروف به حافظ ابرو (متوفی ۸۳۴ ه.ق.) در تاریخ عمومی (در ۴ جلد)

احسن التواریخ (قرن دهم)، تألیف حسن بیک روملو در تاریخ صفویه.
تاریخ جهانگشای نادری (قرن دوازدهم)، تألیف میرزا مهدی خان استرآبادی در تاریخ نادرشاه.

تجارب السلف، تألیف هندوشاه‌بن سنجر نخجوانی، به تصحیح عباس اقبال آشتیانی.

□ منابع و مأخذ تاریخ ادبیات ایران

پیشاهنگان شعر فارسی، تألیف دکتر محمددبیر سیاقی (کتاب‌های جیبی).
تاریخ ادبیات در ایران، تألیف دکتر ذبیح‌الله صفا، ۵ جلد.

تاریخ ادبی ایران، دکتر صادق رضازاده شفق (از انتشارات دانشگاه شیراز).
 تاریخ ادبی ایران، تألیف ادوارد براون، ۴ جلد.
 تاریخ ادبیات ایران، ژان ریپکا، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ترجمه‌ی دکتر عیسی شهابی.
 سخن و سخنوران، تألیف بدیع الزمان فروزانفر، انتشارات خوارزمی، تهران.
 تاریخ ادبیات ایران، تألیف (اته آلمانی) ترجمه‌ی دکتر رضازاده شفق.
 با کاروان حله، تألیف دکتر عبدالحسین زرین کوب.
 تاریخ ادبیات ایران، تألیف جلال همایی، تبریز، ۱۳۴۸ ش.
 تاریخ نظم و نثر، در ایران و در زبان فارسی تا پایان قرن دهم هجری، سعید نفیسی،
 ۲ جلد.

از صبا تا نیما، (۲ جلد) یحیی آرین پور، تهران، ۱۳۵۰.
 نهضت ادبی ایران در عصر قاجار، تألیف ابراهیم صفایی، ۱۳۳۳ ش.
 شعر و ادب فارسی، تألیف زین العابدین مؤتمن.

□ تذکره‌های فارسی

تذکره: مجموعه‌ای است شامل شرح حال و آثار شاعران و نویسندگان و دانشمندان در یک دوره از زمان که به سلیقه و ذوق نویسنده جمع‌آوری شده است. در باب تاریخ تذکره‌های فارسی نیز کتابی مبسوط و مفصل نوشته شده است^۱. اینک مشهورترین تذکره‌های فارسی را در زیر نقل می‌کنیم:

تذکرۃ الشعراء، دولت‌شاه سمرقندی، ادوارد براون، چاپ بریل، لیدن.
 لب‌الب‌الباب، محمد عوفی، به اهتمام سعید نفیسی، چاپ تهران.
 هفت اقلیم، احمد امین رازی، (قرن یازدهم هجری) به تصحیح جواد فاضل، تهران.
 آتشکده آذر، لطف‌علی خان آذربیدگلی (قرن دوازدهم) در شرح حال ۸۴۰ نفر از گویندگان زبان فارسی به اهتمام دکتر سادات ناصری، چاپ تهران.
 تحفه‌ی سامی، تألیف سام میرزا فرزند شاه اسمعیل صفوی (در شرح حال شعرای قرن

۱) تاریخ تذکره‌های فارسی (دو جلد) احمد گلچین معانی، کتاب‌فروشی سنایی، تهران.

۹ و ۱۰ هـ.)

خلاصة الاشعار و زبدة الافكار، تألیف تقی الدین محمد کاشی در شرح حال شعرای زبان فارسی.

مجالس المؤمنین، تألیف قاضی نورالله شوشتری در شرح حال علما و ادبا و شعرا، چاپ تبریز.

نامه‌ی دانشوران، به قلم چند تن از فضلا‌ی دوره ناصرالدین شاه در شرح حال گویندگان و نویسندگان زبان فارسی.

مجمع الفصحا، تألیف رضاقلی خان هدایت (قرن ۱۳ هـ.) به تصحیح دکتر مظاهر مصفا، تهران.

تذکره‌ی مجالس النفا‌س، تألیف میرنظام الدین علی شیر نوایی، انتشارات منوچهری، تهران.

تذکره‌ی نصرآبادی، تألیف میرزا محمدطاهر نصرآبادی، کتاب‌فروشی فروغی.
تذکره‌ی ریاض العارفین، تألیف رضاقلی خان هدایت، کتاب‌فروشی محمودی، تهران.

□ شروع معروف بر کتب ادبی و عرفانی

شرح کبیر انقروی بر مثنوی (۱۱ جلد)، مترجم عصمت ستارزاده.

شرح مثنوی شریف (۳ جلد)، بدیع الزمان فروزانفر.

شرح مثنوی، دکتر شهیدی.

شرح مثنوی، کریم زمانی.

مثنوی مولوی (۳ جلد آن منتشر شده)، دکتر استعلامی (با شرح اشعار).

شرح مثنوی، حاج ملاهادی سبزواری.

نثر و شرح مثنوی (۶ جلد)، موسی نری.

نثر و نقد و تحلیل مثنوی، محمدتقی جعفری.

گلستان، دکتر خلیل خطیب رهبر.

گلستان سعدی، دکتر محمد خزائلی.

شرح بوستان، سودی، ترجمه‌ی اکبر بهروز.
 شرح گلستان، سودی، ترجمه‌ی حیدر خوش طینت.
 شرح سودی، بر حافظ، ترجمه‌ی عصمت ستارزاده.
 حافظ شیرازی، دکتر خلیل خطیب رهبر.
 در جستجوی حافظ، رحیم ذوالنور، زوار، تهران، ۱۳۶۳.
 حافظ‌نامه، در دو جلد از بهاء‌الدین خرمشاهی.
 شرح غزل‌های حافظ، در چهار جلد از دکتر حسینعلی هروی.
 شرح گلشن‌راز، شیخ محمد لاهیجی.
 شرح لغات و مشکلات دیوان، انوری، دکتر جعفر شهیدی.
 مرزبان‌نامه (شرح)، از دکتر خطیب رهبر، از انتشارات (دانشگاه ملی سابق) شهید بهشتی.

□ فهرست کتاب‌ها و منابع مکاتب ادبی و نقد و مسائل مربوط به شعر

سبک خراسانی، دکتر محمدجعفر محجوب.
 سبک‌شناسی (۳ جلد)، ملک‌الشعراى بهار.
 نقد ادبی (۲ جلد)، دکتر عبدالحسین زرّین‌کوب.
 مکتب و قوع، گلچین معانی.
 طلا در مس، دکتر رضا براهنی.
 در گلستان خیال حافظ، دکتر خسرو فرشیدورد.
 سیر رباعی، سیروس شمیسا.
 سیر غزل، سیروس شمیسا.
 عطا و لقای نیما، اخوان ثالث (م. امید).
 بدایع و بدعت‌های نیما، اخوان ثالث (م. امید).
 صور و اسباب شعر امروز ایران، اسماعیل نوری علاء.
 سخن‌سنجی، دکتر لطفعلی صورتگر.

منظومه‌های غنایی ایران، دکتر لطفعلی صورتگر.
 مکتب‌های ادبی، دکتر رضا سیدحسینی.
 ادبیات چیست؟ ژان پل سارتر. ترجمه‌ی نجفی - رحیمی.
 ادبیات معاصر ایران، محمد حقوقی، از انتشارات سازمان کتاب‌های درسی، ۱۳۵۵.
 صور خیال در شعر فارسی، دکتر شفیع کدکنی.
 ترجمان البلاغه، رادویانی.
 براهین العجم، محمدتقی سپهر، به تصحیح دکتر سیدجعفر شهیدی.
 زیب سخن (۲ جلد)، دکتر محمود نشاط.
 دُرّه‌ی نجفی، آقا سردار.
 حقایق السحر، رشید و طواط.
 بدایع الافکار، ملاحسین واعظی کاشفی.
 مدارج البلاغه، رضاقلی خان هدایت.
 فنون و صناعات ادبی، جلال همایی.
 زحاف رایج در شعر فارسی، رضا عبداللّهی.
 معیار الاشعار، خواجه نصیرالدین طوسی.
 اسرار البلاغه جرجانی، ترجمه‌ی دکتر جلیل تجلیل.
 آفاق غزل فارسی، دکتر صبور.

□ چند کتاب درباره‌ی «شیوه‌ی تحقیق و مآخذشناسی»

ادب و نگارش، تألیف دکتر حسن احمدی گیوی، مدرسه‌ی عالی بازرگانی، تهران، ۱۳۵۶ش.

مآخذشناسی و استفاده از کتابخانه، تألیف انوار پروین، زوّار، تهران، ۱۳۵۴.
 شیوه‌ی بهره‌گیری از کتابخانه جهت تهیه‌ی مقاله‌ی تحقیقی مرکز اسناد فرهنگی آسیا،

۱۳۵۶.

روش تحقیق و مآخذیابی، تألیف فتّاحی پور و مهدی وزیرنیا، تهران، ۱۳۴۷.

تحقیق و رساله‌نویسی، تألیف سلیم نیساری، دانشکده‌ی علوم تربیتی، تهران.
القبای پژوهش، تألیف حسن محمدی‌نژاد، تهران، ۱۳۵۶.
روش تحقیق (در یک مکتب)، تألیف علی قائمی، دارالتبلیغ اسلامی، قم، ۱۳۵۸.
روش تحقیق، تهران، دانشگاه پدافند ملی، ۱۳۴۹.
تحقیق و مآخذشناسی، حمید زاهدی، تهران، دانشکده‌ی علوم اداری و مدیریت
بازرگانی.

مناجات

خاک ضعیف از تو توانا شده
و آن که نه مرده است و نه میرد تویی
پشت زمین بارگران برگرفت
هر چه نه یاد تو، فراموش به
گل همه تن جان که به تو زنده‌ایم
گر تو برانی به که روی آوریم؟

(نظامی گنجوی)

ای همه هستی ز تو پیدا شده
آن چه تغیر نپذیرد تویی
تا کرمت راه جهان برگرفت
هر که نه گویای تو، خاموش به
غنچه کمر بسته که ما بنده‌ایم
چاره‌ی ما ساز که بی‌یاوریم

فهرست منابع و مآخذ

- ۱) آریان پور، امیرحسین، تدارک پژوهش‌نامه، چ دوم، تهران، ۱۳۵۰.
- ۲) انوری، دکتر حسن، آیین نگارش، انتشارات رسام، ۲ ج، ۱۳۶۶.
- ۳) احمدی گیوی، دکتر حسن، تهران، انتشارات فاطمی، ۱۳۷۴.
- ۴) باطنی، محمدرضا، توصیف ساختمان دستوری زبان فارسی، امیرکبیر، ۱۳۶۰.
- ۵) _____، زبان و تفکر، کتاب زمان، ۱۳۴۹.
- ۶) _____، مسائل زبان‌شناسی نوین، انتشارات آگاه، ۱۳۵۴.
- ۷) بهمنیار، احمد، املائی فارسی، پیشنهاد به فرهنگستان وقت (مقدمه‌ی لغت‌نامه‌ی دهخدا، چاپ ۱۳۳۷).
- ۸) جهانشاهی، ایرج، راهنمای نویسنده و ویراستار، تهران، شورای کتاب کودک، ۱۳۶۰.
- ۹) حق‌شناس، دکتر علی محمد، آواشناسی، انتشارات آگاه، تهران، ۱۳۷۳.
- ۱۰) خانلری، پرویز ناتل، تاریخ زبان فارسی، ۳ ج، انتشارات علمی، ۱۳۷۱.
- ۱۱) _____، دستور زبان فارسی،
- ۱۲) داودی، دکتر حسین، راهنمای درس املا و دستورالعمل تصحیح آن، انتشارات مدرسه (سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی)، تهران، ۱۳۶۷.
- ۱۳) ذوالفقاری، دکتر حسن، کتاب کار انشا و نگارش، جلد ۱ و ۲، تهران، انتشارات اساطیر، ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶.
- ۱۴) ستوده، دکتر غلامرضا، مرجع‌شناسی و روش تحقیق در ادبیات فارسی، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی (سمت)، ۱۳۷۳.
- ۱۵) سمیعی (گیلانی)، احمد، شیوه‌نامه‌ی دانش‌نامه‌ی جهان اسلام، بنیاد دایرةالمعارف اسلام، تهران، ۱۳۷۲.
- ۱۶) _____، آیین نگارش، مرکز نشر دانشگاهی، ج سوم، ۱۳۶۹.
- ۱۷) شریعت، محمّدجواد، آیین نگارش، انتشارات اساطیر، تهران، ۱۳۶۸.
- ۱۸) شعار، دکتر جعفر، شیوه‌ی خطّ فارسی، از انتشارات شرکت انتشارات احیای کتاب، چاپ اوّل، ۱۳۷۵.

- ۱۹) صادقی، دکتر علی اشرف، درباره‌ی رسم الخطّ فارسی و التقای مصوّت‌ها (مجله‌ی زبان‌شناسی، پاییز ۶۳ و پاییز ۶۵).
- ۲۰) صادقی، علی اشرف و غلامرضا ارژنگ، دستور زبان فارسی، وزارت آموزش و پرورش، ج ۱ تا ۳، ۱۳۵۸.
- ۲۱) فرشیدورد، دکتر خسرو، دستور امروز، ۱۳۴۸، تهران، صفی‌علی‌شاه.
- ۲۲) ماحوزی، مهدی، گزارش نویسی، انتشارات اساطیر، تهران، ج دوم، ۱۳۶۶.
- ۲۳) مشکوة‌الدینی، دکتر مهدی، دستور زبان فارسی بر پایه‌ی نظریه‌ی گفتاری، انتشارات دانشگاه فردوسی، مشهد، ۱۳۷۳.
- ۲۴) _____، آموزش زبان فارسی، وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۷۶.
- ۲۵) مرکز نشر دانشگاهی، شیوه‌ی املا‌ی فارسی، تهران، ۱۳۶۵.
- ۲۶) مقرّبی، دکتر مصطفی، شیوه‌ی خطّ فارسی، تهران، ۱۳۴۲ (مصوّب شورای عالی فرهنگ).
- ۲۷) مرادی، نورالله، مرجع‌شناسی، فرهنگ معاصر، ۱۳۷۶.
- ۲۸) نجفی، ابوالحسن، مبانی زبان‌شناسی و کاربرد آن در زبان فارسی، انتشارات نیلوفر، تهران، ۱۳۷۴.
- ۲۹) _____، غلط‌نویسیم، مرکز نشر دانشگاهی.
- ۳۰) نیساری، دکتر سلیم، دستور خطّ فارسی، سازمان چاپ و انتشارات (وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)، چاپ اول، زمستان ۱۳۷۴.
- ۳۱) وزین‌پور، دکتر نادر، فنّ نویسندگی، مؤسسه‌ی عالی علوم ارتباطات، ۱۳۴۹.
- ۳۲) وحیدیان، دکتر تقی، دستور زبان عامیانه‌ی فارسی، باستان، مشهد، ۱۳۴۲.
- ۳۳) _____، دستور زبان فارسی، امیرکبیر، مشهد، ۱۳۴۳.
- ۳۴) _____، نوای گفتار در فارسی، دانشگاه اهواز، ۱۳۵۷.
- ۳۵) _____، فارسی مؤدبانه، مجله‌ی ویسمن، شماره‌ی ۴، ۱۳۵۲.
- ۳۶) یاحقی، دکتر محمدجعفر و محمد مهدی ناصح، راهنمای نگارش و ویرایش، مشهد، آستان قدس، ۱۳۷۳.

